

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen,
appellante,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 05/43684, 05/43685 en
05/43687 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van
7 mei 2007 in de gedingen tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 augustus 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, de daartegen door appellante ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 18 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

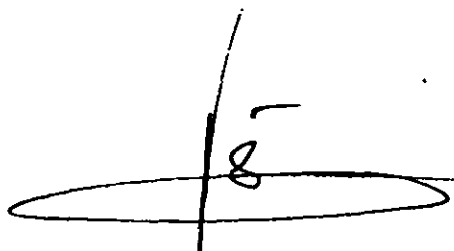
w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 juli 2007

408

Verzonden: **13 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regn.: Awb 05/43684 en 05/43687 en 05/43685 BEPTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
eiseres,
alsmede haar dochters:

., geboren op en
geboren op

allen van Iraanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0205.31.8001,
hierna eiseressen,
gemachtigde: mr. S. Coenen, advocaat te Utrecht;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. H.P. Kallenbach, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 31 mei 2002 hebben eiseressen een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning zoals bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend.

Op 12 september 2002 heeft verweerder het voornemen tot afwijzing van de aanvraag bekend gemaakt. Bij brief van 16 oktober 2002 hebben eiseressen hierop gereageerd met een zienswijze. Bij besluit van 24 oktober 2002 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

Bij brief van 1 november 2002 hebben eiseressen beroep ingesteld bij de deze rechtbank, zittingsplaats Dordrecht. Dit beroep is geregistreerd onder nummer Awb 02/83183.

Bij brief van 20 april 2004 heeft verweerder het besluit ingetrokken. Bij brief van 18 mei 2004 hebben eiseressen het beroep ingetrokken.

Op 25 juli 2005 heeft verweerder opnieuw een voornemen tot afwijzing van de aanvraag bekend gemaakt. Bij brief van 22 augustus 2005 hebben eiseressen hierop gereageerd met een zienswijze. Bij besluit van 30 augustus 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 27 september 2005 is daartegen beroep ingesteld. Dit beroep is aangevuld bij

Zaaknummer: Awb 05 / 43684 en 05 / 43687 en 05 / 43685

blad 2

brieven van 1 november 2005, 29 november 2005 en 17 februari 2006. Op 10 februari 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 24 februari 2006 zijn de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht van 14 mei 2004 (kenmerk DPV/AM-U040113.0031) van de Minister van Buitenlandse Zaken opgevraagd. Namens de Minister is bij aangetekend en vertrouwelijk schrijven van 17 maart 2006 aan dit verzoek voldaan. Daarbij is door de Minister onder verwijzing naar het bepaalde in artikel 8:29, eerste lid, Awb, medegedeeld dat van bepaalde passages in deze stukken uitsluitend de rechtbank kennis zal mogen nemen.

Bij uitspraak van 22 mei 2006 heeft een andere enkelvoudige kamer van deze rechtbank beslist dat beperking van de kennisneming van de onderliggende stukken van het ambtsbericht beperkt gerechtvaardigd is en heeft de zaak terugverwezen naar de kamer van de rechtbank die over het beroep in de asielprocedure beslist.

Bij brief van 10 augustus 2006 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht de ongemaskeerde eerste bladzijde van het onderzoeksverslag van 6 mei 2004 te retourneren.

Bij brief van 14 augustus 2006 heeft de rechtbank aan dit verzoek voldaan.

Bij brieven van 9 en 18 augustus 2006 hebben partijen de toestemming verleend conform artikel 8:29, vijfde lid, Awb, dat de rechtbank mede op grondslag van de onderliggende stukken van het ambtsbericht ten aanzien waarvan beperking van de kennisneming gerechtvaardigd is, uitspraak doet.

De beroepen zijn ter zitting van 13 februari 2007 behandeld. Eiseressen zijn verschenen, bijgestaan door mr. B.A. Palm, kantoorgenoot van hun gemachtigde mr. S. Coenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Standpunten

Het asielrelaas van eiseressen komt op het volgende neer.

Eiseressen zijn afkomstig uit Iran. Bij de inschrijving in september 2000 van één van de dochters bij het middelbaar beroepsonderwijs zijn problemen ontstaan bij de school verband houdend met het inschrijfbedrag dat van de heer werd verlangd. Vervolgens werd de heer gezocht en is hij in 2000 gevlucht. Vanaf dat moment begonnen de problemen voor eiseressen. De ordedienst is diverse keren geweest op zoek naar de heer. Eiseressen werden opgepakt en gedurende drie dagen vastgehouden en ondervraagd om de verblijfplaats van de heer te achterhalen. Een van de dochters heeft verklaard dat hij naar Turkije was en vervolgens zijn ze allemaal vrijgelaten. Op 3 mei 2002 zijn eiseressen naar Nederland gevlucht.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en daartoe samengevat het navolgende overwogen. Het relaas van eiseressen wordt niet geloofwaardig geacht. Nu het relaas nauw verbonden is met het relaas van de heer en de gestelde problemen voortvloeien uit de detentie van de vader en het voorval met betrekking tot de inschrijving van diens dochter op school, verwijst verweerder naar hetgeen in die procedure is gesteld. De heer heeft de gestelde detentie niet aannemelijk weten te maken gelet op wisselende verklaringen over de periode van detentie en het gegeven dat hij geen enkel document heeft overgelegd. Daarnaast heeft hij niet aannemelijk gemaakt dat hij in de belangstelling staat van de autoriteiten. Naar aanleiding van de herhaalde aanvraag van de heer is een aantal stukken overgelegd waarna verweerder een onderzoek naar deze documenten heeft ingesteld. Uit de resultaten van dit onderzoek door het Ministerie van Buitenlandse Zaken, vastgelegd in het individueel ambtsbericht van 14 mei 2004, is gebleken dat de authenticiteit van de

Zaaknummer: Awb 05 / 43684 en 05 / 43687 en 05 / 43685

blad 3

stortingsbewijzen niet met zekerheid kan worden vastgesteld. Daarnaast is uit het onderzoek naar voren gekomen dat de vorderingen gericht aan mevrouw en afgegeven door de Islamitische Revolutionaire rechtbank op 4 april 2002 vals zijn bevonden. Bovendien heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) in bestendige jurisprudentie geoordeeld dat een ambtsbericht kan worden aangemerkt als een deskundigenadvies.

Nu de heer ook met deze documenten de detentie niet aannemelijk heeft gemaakt en de door eiseressen gestelde problemen daarmee nauw samenhangen kunnen deze problemen evenmin geloofwaardig worden geacht. Bovendien baseren eiseressen hun stelling dat zij gezocht worden slechts op vermoedens en op informatie van derden.

Eiseressen stellen zich in beroep op het standpunt dat het relaas ten onrechte ongeloofwaardig is geacht en dat verweerder haar besluit ten onrechte hoofdzakelijk baseert op de uitkomst van het individueel ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van 14 mei 2004.

Met betrekking tot het ambtsbericht merken eiseressen op dat de functies van de vertrouwenspersonen niet openbaar zijn gemaakt, terwijl het hele onderzoek op de bevindingen van deze twee vertrouwenspersonen is gebaseerd. Hun deskundigheid kan derhalve niet worden gecontroleerd.

Het is algemeen bekend dat de door de ambassade gebruikte vertrouwenspersonen vaak Iraanse advocaten zijn. Of zij hun werkzaamheden geheel onafhankelijk van de Iraanse autoriteiten kunnen uitvoeren kan derhalve niet zonder meer worden aangenomen.

Ook uit de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht wordt de wijze waarop dat ambtsbericht tot stand is gekomen niet inzichtelijker.

Naar het oordeel van eiseressen laat de formulering die door de vertrouwenspersoon in het ambtsbericht wordt gebruikt "(...) document wordt beschouwd als niet-authentiek" ruimte voor een andere conclusie.

Bij brieven van 17 en 23 februari 2006 hebben eiseressen nadere stukken aan de rechtbank gezonden. Zij hebben de vorderingen van justitie te Shiraz wel door een rechtbank in Larestan kunnen laten verifiëren.

3. Overwegingen

Op grond van artikel 29, eerste lid, Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar;
- e. (...)
- f. (...).

Blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting beperkt het geschil zich tot de vraag of aan eiseressen een verblijfsvergunning op grond van artikel 28 Vw 2000 dient te worden verleend.

Zaaknummer: Awb 05 / 43684 en 05 / 43687 en 05 / 43685

blad 4

Artikel 31, eerste lid, Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge artikel 1, onder I, Vw 2000 wordt onder verdragsvluchteling verstaan: de vreemdeling die vluchteling is in de zin van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag). Ingevolge artikel 1(A)-2 Vluchtelingenverdrag worden als vluchteling aangemerkt vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waar zij gegronde reden hebben te vrezen voor vervolging wegens ras, godsdienstige of levensbeschouwelijke overtuiging, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep.

Vooropgesteld wordt dat de algehele situatie in Iran niet zodanig is dat asielzoekers afkomstig uit dat land in het algemeen zonder meer als vluchteling kunnen worden aangemerkt. Beslissend is derhalve de individuele situatie van eiseres, gezien in het licht van de algemene situatie in het land van herkomst. In dat licht zal aannemelijk moeten worden dat er met betrekking tot eiseressen persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan die de vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin rechtvaardigen.

Verweerder heeft bij de beoordeling van de aanvragen van eiseressen de procedure van de echtgenoot en vader, de heer [naam] betrokken. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder dat in redelijkheid kunnen doen nu de gestelde problemen te maken hebben met de heer [naam] zijn (gestelde) detenties en de problemen bij de school.

Verweerder heeft zijn conclusie ten aanzien van de (on)geloofwaardigheid van het relaas van eiseressen mede gebaseerd op een individueel ambtsbericht, uitgebracht op 14 mei 2004 (DPV/AM-U040113.0031), temeer daar eiseressen expliciet een beroep doen op de deze documenten.

De rechtbank ziet zich vervolgens gesteld voor de vraag of verweerders op voornoemd ambtsbericht gebaseerde conclusie dat het relaas voor ongeloofwaardig moet worden gehouden de rechterlijke toets kan doorstaan.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (onder meer in de uitspraak van 12 oktober 2001 (geregistreerd onder nummer 200103977/1)) dient een individueel ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken in beginsel te worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding - voor zover mogelijk en verantwoord - van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag verweerder bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

In hetgeen eiseressen hebben aangevoerd met betrekking tot de vertrouwenspersonen en de formulering door deze vertrouwenspersonen ziet de rechtbank geen concrete aanknopingspunten om aan de juistheid van het ambtsbericht te twijfelen. De rechtbank is gelet daarop van oordeel dat verweerder het individueel ambtsbericht bij de beoordeling van de aanvragen van eiseressen heeft mogen betrekken.

Daarnaast hebben eiseressen de vordering van Justitie te [naam] gericht aan mevrouw [naam] en dochter [naam] laten voorzien van een stempel van de rechtbank te Larestan.

Zaaknummer: Awb 05 / 43684 en 05 / 43687 en 05 / 43685

blad 5

Naar het oordeel van de rechtbank doet dit niets af aan de conclusie van het ambtsbericht dat deze documenten vals zijn bevonden.

De door eiseressen overgelegde stukken, zijnde enkele uitspraken, een brief van de Iraanse ambassade van 2 juli 2004 en een document van de Schweizerische Flüchtlingshilfe van 20 november 2003 leiden niet tot een ander oordeel.

De rechtbank overweegt tenslotte dat verweerder zich, gelet op vorenstaande en daarbij in aanmerking nemende het afhankelijk karakter van de aanvraag van eiseressen, in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseressen, geen vluchteling zijn.

Eiseressen hebben, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet aannemelijk gemaakt dat zij gegronde redenen hebben om aan te nemen dat zij bij uitzetting een reële risico lopen om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Niet is gebleken van zodanig klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verlangd kan worden dat eiseressen terugkeren naar het land van herkomst.

De beroepen van eiseressen zijn, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

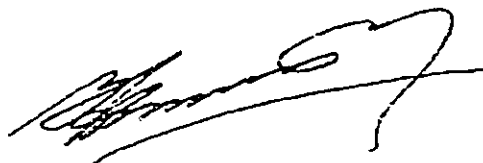
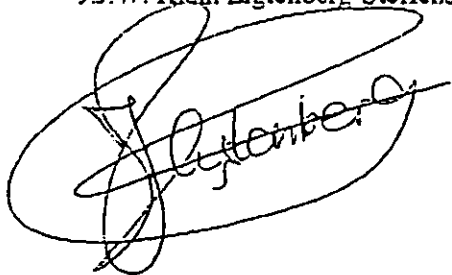
Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de beroepen redelijkerwijs heeft moeten maken.

4. Beslissing

De rechtbank verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.H. Keuzenkamp en in tegenwoordigheid van J.J.W. Klein Ligtenberg-Steffens als griffier in het openbaar uitgesproken op

7 MEI 2007

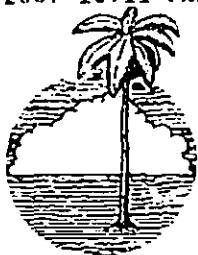

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 7 MEI 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

ADVOCATENKANTOOR PALM

Maliebaan 39 A
3581 CC Utrecht
T: 030 234 11 50
F: 030 234 11 53

mr B.A. Palm
mr S. Coenen
mw. A. Lewa (chef de bureau)

De Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Per post en per fax nr.: 070 - 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
01 JUN 2007	
ZAAKNR.	3807
AAN:	
BEHANDELD DOOR:	

Inzake : (e.v.) en kinderen uit Iran
Onze ref. : 0411.29
Uw ref. :

Utrecht, 1 juni 2007

HOGER BEROEPSCHRIFT

Edelgrootachtbaar college,

Namens appellante, mevrouw (e.v.), en mede namens haar kinderen en , momenteel verblijvende te 1741 NH Schagen aan De Nes 7a (AZC Schagen), te dezer zake domicilie kiezende te 3581 CC Utrecht aan de Maliebaan 39a, ten kantore van mr. S. Coenen, advocaat en procureur, wordt hierbij hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Almelo, van 7 mei 2007, waarvan afschrift hierbij gaat.

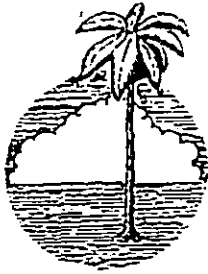
*

Benadrukt zij dat ondergetekende door appellante tot het instellen van hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigd is.

Appellante is van mening dat de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Almelo, hierna eveneens te noemen "de rechtbank", van 7 mei 2007 in rechte niet in stand kan blijven, en voert daartoe de volgende grief aan.

Ten onrechte overweegt de rechtbank in paragraaf 3, op bladzijde 4 van haar uitspraak het volgende.

"In hetgeen eiseressen hebben aangevoerd met betrekking tot de vertrouwenspersonen en de formulering door deze vertrouwenspersonen ziet de rechtbank geen concrete aanknopingspunten om aan de juistheid van het ambtsbericht te twijfelen. De rechtbank is gelet daarop van oordeel dat verweerder het individueel ambtsbericht bij de beoordeling van de aanvragen van eiseressen heeft mogen betrekken.

ADVOCATENKANTOOR PALM

-2-

Daarnaast hebben eiseressen de vordering van Justitie te gericht aan mevrouw en dochter laten voorzien van een stempel van de rechtbank te Larestan.

Naar het oordeel van de rechtbank doet dit niets af aan de conclusies van het ambtsbericht dat deze documenten vals zijn bevonden.

(...)

De rechtbank overweegt tenslotte dat verweerder zich, gelet op vorenstaande en daarbij in aanmerking nemende het afhankelijk karakter van de aanvraag van eiseressen, in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseressen, geen vluchteling zijn.

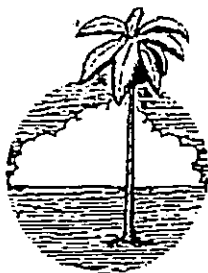
Eiseressen hebben, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet aannemelijk gemaakt dat zij gegronde redenen hebben om aan te nemen dat zij bij uitzetting een reëel risico lopen om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen."

Bij brief van 1 november 2005, houdende de gronden van beroep, heeft appellante de rechtbank verzocht om bij de Minister van Buitenlandse Zaken de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht van 14 mei 2004 op te vragen. Appellante had overigens al inzage gehad in de stukken die aan het individueel ambtsbericht ten grondslag liggen. In het individueel ambtsbericht wordt namelijk ten aanzien van het onderzoek enkel opgemerkt dat de documenten van appellante op een aantal echtheidskenmerken zijn onderzocht. Maar ook de onderliggende stukken maakten de wijze waarop het individueel ambtsbericht tot stand is gekomen niet inzichtelijker.

Op 24 februari 2006 vraagt de rechtbank vervolgens bij de Minister van Buitenlandse Zaken de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht op. Ook appellante ontvangt een afschrift van de stukken. De stukken zijn wederom ontdaan van een aantal passages met een beroep op vertrouwelijkheid ingevolge artikel 8:29 Awb. Voor de passages die zijn aangegeven met nummer 1 beroept de Minister zich op vertrouwelijkheid in verband met bronbescherming. Voor de met nummer 2 aangegeven passages beroept de Minister zich eveneens op vertrouwelijkheid, wegens bescherming van methoden en technieken.

Bij brief van 24 februari 2006 stelt de rechtbank appellante vervolgens in de gelegenheid om een schriftelijke reactie in te dienen, waarbij deze zich evenwel dient te beperken tot de vraag of de door de Minister verzochte beperking van de kennisneming van de onderliggende stukken en van de door de Minister verzochte vertrouwelijke motivering al dan niet gerechtvaardigd is.

Op 21 maart 2007 doet appellante de rechtbank haar reactie toekomen. Uit de onderliggende stukken blijkt dat het onderzoek naar de documenten van appellante door twee vertrouwenspersonen uitgevoerd is.

ADVOCATENKANTOOR PALM

-3-

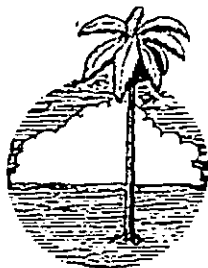
In het onderzoeksverslag staat namelijk dat het in het merendeel van de gevallen niet mogelijk is om rechtsreeks de instantie te benaderen die het document heeft afgegeven. Deze vertrouwenspersonen hebben volgens de ambassade jarenlange ervaring op juridisch gebied en staan als betrouwbaar en deskundig bekend. Appellante stelt zich op het standpunt dat de volledige beperking ten aanzien van de gegevens omtrent de deskundigheid van de twee vertrouwenspersonen, die het onderzoek naar haar documenten hebben uitgevoerd, niet gerechtvaardigd is. In de onderliggende stukken zijn namelijk niet alleen de namen en functies van de vertrouwenspersonen weggelaten, ook over de deskundigheid van deze personen wordt in het geheel geen informatie verstrekt. Het beroep van de Minister op vertrouwelijkheid in verband met bronbescherming gaat namelijk niet zover, dat hieronder ook de gegevens omtrent de deskundigheid van de twee vertrouwenspersonen vallen. Het onderzoek naar de documenten van appellante is in het geheel gebaseerd op de bevindingen van twee vertrouwenspersonen, waarvan niet kan worden gecontroleerd of zij ook de vereiste deskundigheid hebben om documenten op authenticiteit te onderzoeken. Appellante heeft er in dit kader op gewezen, dat het algemeen bekend is dat de door de ambassade gebruikte vertrouwenspersonen vaak Iraanse advocaten zijn, waarvan niet zonder meer kan worden aangenomen dat zij hun werkzaamheden geheel onafhankelijk van de Iraanse autoriteiten kunnen uitvoeren. Daartoe heeft appellante verwezen naar het algemeen ambtsbericht Iran van de Minister van Buitenlandse Zaken van februari 2005, waaruit blijkt dat de rechterlijk macht haar greep op de relatief onafhankelijke opererende orde van advocaten probeert te vergroten (blz. 40). Bovendien is daarmee nog niets gezegd over de onafhankelijkheid van de individuele leden van de orde. Appellante is voorts van mening dat advocaten per definitie niet deskundig zijn om documenten op authenticiteit te onderzoeken. Dat zij jarenlange ervaring op juridisch gebied hebben en als betrouwbaar en deskundig bekend staan, zoals in het onderzoeksverslag wordt opgemerkt, maakt dit niet anders.

Op 22 mei 2006 doet de rechtbank vervolgens uitspraak. Voor zover hier relevant, overweegt de rechtbank als volgt.

"De rechtbank oordeelt echter dat niet voor alle passages waarbij verweerder om geheimhouding heeft verzocht met het oog op bronbescherming, geheimhouding gerechtvaardigd is, nu de gebruikte begrippen zo algemeen zijn dat op geen enkele wijze kan worden herleid welke personen betrokken zijn geweest bij het onderzoek.

Op de eerste pagina van het onderzoeksverslag heeft verweerder onder 2. **Onderzoeksaanpak**, op drie punten aangevoerd dat de daar weggelaten informatie geheim moet blijven om de identiteit van de betrokken personen te beschermen. De daarvoor gegeven motivering heeft de rechtbank niet kunnen overtuigen dat geheimhouding gerechtvaardigd is. De informatie over de hoedanigheid van de vertrouwenspersonen, dient in deze procedure aan partijen bekend te worden gemaakt.

(...)

ADVOCATENKANTOOR PALM

-4-

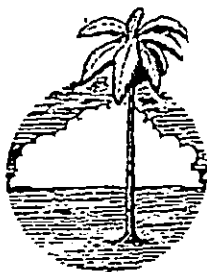
Ten aanzien van de laatste zin van onderdeel 2. Onderzoeksaanpak, 'Het onderzoek (...) uitgevoerd.' overweegt de rechtbank eveneens dat niet kan worden ingezien dat deze informatie beschermd dient te worden met het oog op geheimhouding van methoden en technieken. Deze informatie over de het onderzoek dient in deze procedure aan partijen bekend te worden gemaakt."

Dit is echter niet gebeurd. Bij brief van 10 augustus 2006 onthoudt de Minister van Buitenlandse Zaken namelijk zijn toestemming aan verdere demaskering van de eerste bladzijde van het onderzoeksverslag van 6 mei 2004 en verzoekt hij de rechtbank deze zo spoedig mogelijk te retourneren.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, thans de Staatssecretaris van Justitie, sluit zich vervolgens hierbij aan. In de uitspraak van de rechtbank ziet deze geen reden de onderzoeksresultaten anders te beoordelen.

De rechtbank verwijst in de uitspraak waarvan hoger beroep weliswaar naar haar uitspraak van 22 mei 2006, dat beperking van de kennisneming van de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht beperkt gerechtvaardigd is, doch aan het gegeven dat appellante nadien nimmer inzage in de gegevens heeft gehad, waarvan de rechtbank de beperkte kennisname niet gerechtvaardigd achtte, verbindt deze vervolgens in het geheel geen consequenties. Nu de rechtbank bij uitspraak van 22 mei 2006 heeft geoordeeld dat de informatie in onderdeel 2. Onderzoeksaanpak van het onderzoeksverslag over de hoedanigheid van de vertrouwenspersonen, alsmede de informatie over het onderzoek in de laatste zin van onderdeel 2. Onderzoeksaanpak van het onderzoeksverslag aan partijen bekendgemaakt dient te worden, had de rechtbank, nu dit niet gebeurd is, de beschikking van de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie, thans de Staatssecretaris van Justitie, van 30 augustus 2005 dienen te vernietigen als zijnde in strijd met de beginselen van een eerlijke en evenwichtige procesvoering. Nu appellante geen inzage heeft gehad in voornoemde gegevens, kan namelijk niet zonder meer worden uitgaan van de resultaten van het onderzoek naar haar documenten, zoals neergelegd in het individueel ambtsbericht van 14 mei 2004.

Appellante heeft tevens aangevoerd dat het algemeen bekend is dat de door de ambassade gebruikte vertrouwenspersonen vaak Iraanse advocaten zijn. Van deze advocaten kan niet zonder meer worden aangenomen dat zij hun werkzaamheden geheel onafhankelijk van de Iraanse autoriteiten kunnen uitvoeren. Ter onderbouwing hiervan heeft appellante gewezen op informatie uit het algemeen ambtsbericht Iran van de Minister van Buitenlandse Zaken van februari 2005. Appellante heeft tevens aangevoerd dat advocaten per definitie niet deskundig zijn om documenten op authenticiteit te onderzoeken. Dat zij jarenlange ervaring op juridisch gebied hebben en als betrouwbaar en deskundig bekend staan, zoals in het onderzoeksverslag wordt opgemerkt, maakt dit niet anders. Appellante meent hiermee, mede gelet op de uitspraak van de rechtbank van 22 mei 2006, een concreet aanknopingspunt naar voren te hebben gebracht voor twijfel aan de juistheid en of volledigheid van het individueel ambtsbericht van 14 mei 2004. Ook hierom kan de uitspraak waarvan hoger beroep niet in stand blijven.

ADVOCATENKANTOOR PALM

-5-

Appellante heeft de vorderingen van de Islamitische Revolutionaire Rechtbank overigens kunnen laten voorzien van een officiële stempel van de rechtbank te Larestan. Ook hiermee meent appellante een concreet aanknopingspunt te hebben aangedragen voor twijfel aan de juistheid en of volledigheid van het individueel ambtsbericht.

MET VERZOEK:

Appellante verzoekt uw college het beroep gegrond te verklaren, de voorliggende uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Almelo, van 7 mei 2007 te vernietigen, en een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van het voorgaande.

Een kopie van deze brief met bijlage deed ik aan de Staatssecretaris van Justitie toekomen (p/a IND, Afdeling GC-PV te Zwolle).

Erop vertrouwend u hiermede voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

S. Coenen